

forlanger, virkelig er til Fædrelandets Vel, ligesaa lidt har den, der kommer og forlanger Noget af Tilfyn til, at det skal være til Gavn for den Fattige, dermed bevist, at det, han forlanger, er til den Fattiges Vel. Dersom jeg forstod det ærede Medlem for Ribe (Buss) rigtig — og jeg skal gjengive hans Lante fuldstændig loyalt efter min Opfattelse — saa var hans Lante den, at de Fattige ere nødt til at kjøbe Varer til billige Priser, og saa giver man dem forfalskede Varer. Det er dette, som det ærede Medlem vil søge at forhindre ved denne Lov. Jeg vil da dertil sige, at, naar man kjøber Varer til billige Priser, af ringe Kvalitet, saa giver det sig allerede deraf, at det kan ikke være de bedste Varer. Naar man kjøber Kaffe til de ringere Priser, som jeg tror det ærede Medlem nævnte, veed man, at den er tilsat med Noget, der ikke er Kaffe, at den er blandet. Der gives vel Varer, som ere af ringere Kvalitet; men sælger man Kaffe, blandet som Sundheds- eller Mokka-kaffe eller Andet, der er nævnt, saa forstaaer det sig af sig selv, at der er Tilfætning. Det egentlige Bedrageri ligger jo i, at man sælger Varer og udgiver dem for at være af bedre Kvalitet, end de ere; men dersom den paagjældende Sælger blot betegner paa Varerne, at de ere af blandet Kvalitet, saa er han efter dette Lovforslag straf-fri. Der staar nemlig i § 6, at han — det er Meningen deraf — kun isalder Straf, for at han ikke paa vedkommende Varer har anbragt en Betegnelse, der angiver dens særlige Bessaffenhed, og ved denne særlige Bessaffenhed sigtes til, at de ere eftergjorte, forfalskede med noget Andet eller behandlede paa en Maade, der har til Hensigt at skjule en tidligere bedærvet Tilstand. Den altsaa, der efter dette Lovforslag bruger den Forsigtighedsregel paa sine Varer at antyde, at de ikke ere rene Varer, er straffri. Jeg tror derfor ikke, at dette Lovforslag vil have den Virkning, som det ærede Medlem fra Ribe i den Henseende lovede sig deraf. Vilde man opnaa en saadan Virkning, maatte man efter min Formening gaa en anden Vej. Det kan være rigtigt — og derfor: det ærede Medlem fra Ribe mulig har tænkt sig noget Saadant, vil jeg give ham Ret deri — at den Fattige maa betaler meget Mere for den Slags Varer, end de i Virkeligheden ere værd, men naar man vil træffe Foranstaltninger derimod, maa man gaa en ganske anden Vej, saa maa der gives Regler for, hvormegen Tilfætning af fremmede Stoffer en Vare maa have for endnu at kunne føre Navn af denne Vare. Saaledes som det nu er Tilfældet, er det muligt at sælge for Kaffe Noget, hvori der maasse ikke er $\frac{1}{10}$ Kaffe. Men giver man Regler, gaaende ud paa, at det, som sælges for Kaffe, idetmindste skal have saa og saa mange Procent Kaffe i sig og ikke mere end saa og saa mange Procent Tilfætning, tror jeg, man gaar den Vej, hvor man

nærmest vil være istand til at beskytte den Fattige mod de Bedragerier, som han i Virkeligheden — deri er jeg enig — er udsat for; men ved denne Lov opnaas det ikke. — De Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem fra Odense (Koch), kan jeg fra hans Standpunkt saa let forstaa. Han er en erfaren Politimand og har ganske vist fra denne Side ikke saa lidt positivt Materiale, som han kan bringe ind i Sagen. Der er kun en eneste Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg vil tillade mig at sige nogle Ord om. Det ærede Medlem gik ud fra, at det kemiske Laboratorium maatte staa passivt, indtil der sendes Noget ind til det til Undersøgelse, og navnlig, at det ikke selv maatte tage Prøver ud eller foranledige Undersøgelser, men kun give sig af med saadanne, saasnart der tilstillebes det Varer til Undersøgelse fra Politiautoriteterne eller de hømmende Myndigheder. Dette Standpunkt kan et Laboratorium af tekniske Grunde ikke indtage. Jeg turde maasse bruge et Billede eller en Lignelse. Dersom en Klaver-Virtuos f. Ex. vilde sætte sig hen paa sit Bærelse og ikke give sig af med sit Instrument, udbtagen naar han leilighedsvis skal spille til en Koncert, vilde han ikke være istand til at udføre dette, han vilde have tabt sin Færdighed og sit Foredrag, det, der gjør ham til Virtuos. Ogsaa til denne Gjerning, til kemiske Undersøgelser af den fineste Bessaffenhed udføres en virkelig Virtuositet. Det er nødvendigt at øve denne Gjerning hver Dag, at ofre sig helt dertil, og den, som er horte deraf nogle Maanedes eller et halvt Aar eller hvor lang Tid man nu vil, fort sagt, ikke holder sig i stadig Øvelse, er uskikket og bliver uskikket til at udføre den. Det er derfor ikke muligt, at et Laboratorium, hvis det skal udfylde sin Plads, kan indtage den Stilling, som det ærede Medlem fra Odense tilkænte det. Allerede tidligere har jeg haft Leilighed til at henvende et Par Ord til den ærede Justitsminister med Hensyn til, at han synes at ville antyde en Besskyldning mod os Medlemmer af det tidligere Mindretal for, at vi skult vilde modarbejde Lovforslaget, og jeg skal indskrænke mig dertil, men jeg vil derimod i en anden Retning tilføie Noget. Den Stilling, som den meget ærede Justitsminister har taget til dette Ændringsforslag, har oprigtig glædet mig. Det hele Spørgsmaal om Undersøgelse af Levnetsmidler er af en i teknisk Henseende saa overordentlig vanskelig Bessaffenhed, at man næsten kan sige, at man ligesom stikker Haanden i en Øepserede, idetmindste dersom man ikke særdeles forberedt giver sig i Kast dermed. Lovforslaget, som det blev forelagt af Regjeringen, har jeg tidligere sagt min Mening om. Jeg tror, at saadanne Laboratorier ville kunne gjøre megen Nytte ikke alene i Retning af at opdage Forfalskninger, men, jeg tilføier, endvidere ogsaa i Retning af at beskytte de Hændende og Næringsdrivende, som der kan